

Аниж, прїахъ бх пострыженїе ангелскыи образъ
отъ Стефанъ Сѹмеонъ са нарече, а княгиня-та
отъ Аниж Анастасїа монахиня, и тѣи са по-
дбизаваше та бх постъ и бх въздържанїе между
другы-тѣ жены съвършено богоугоди, и бннде
бх радость безконечнѣжъ. А прѣподобный Сѹме-
онъ остана бх мнастыра Студенцижъ бх под-
бизанїе постническо.

Слѣдъ мало врѣма зє много злато, и бѣ-
щы церковны дойде бх свѣтѣ горѣ при сына сво-
его, бх Батопедж. Излѣзохъ по обычай отъ да-
лечь съ лнтин да го погрѣщнѣтѣ, перво Игу-
менъ-а, послѣ бѣ Сабва, подырь и прочїи-тѣ
братїа, цѣлованїе единъ другому въздадохъ.
Послѣ раздаде що вѣше принесяз, злато конїе
отъ едно царство имущество, по инчѣжъ свѣтѣ
горѣ, а оособно остави за бх Батопедж. Слѣдъ
мало прѣподобный Сѹмеонъ поревнова, да обхо-
ди Адоникѣ-тѣ горѣ поклонїе ради на свѣты
тѣ мѣста съ прѣподобнаго Сабвѣжъ. Прѣподобный
Сабва имаше обычай да ходи на босы крака по
онѣа остры камены, а отецъ-а като го съжали
рече, помилуй ма чадо зашо камени-тѣ що при-
развѣжтѣ твои-тѣ крака мое-то сьрдце са ур-
нава, прѣподобный като не щеше да го усъзрєи, о-
буса и на конь възвѣдна. И тѣи обыколихъ